

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8Csp/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201832
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819201832.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému L. P., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, XXX XX Š., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., so sídlom Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 51 284 731, v konaní o zaplatenie 3.160,31 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 451,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne, zo sumy 451,60 Eur od 01.10.2016 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovanému náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu vo veci vo výške 71,42 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „žalobca“) sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 3.160,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 01.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Poukázal na skutočnosť, že dňa 19.12.2013 uzavrel so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. 7131200/4620507079, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 4.000,- Eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 128,37 Eur, do celkovej sumy pôžičky vo výške 7.702,20 Eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil z celkovej sumy pôžičky sumu 3.548,40 Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, preto žalobca dňa 06.07.2016 zaslal žalovanému predžalobnú upomienku na úhradu dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, preto žalobca dňa 19.09.2016 úver zosplatnil a túto skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 25.09.2016. Celkový dlh žalovaného predstavoval sumu 3.160,31 Eur. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní a náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia. Žalobca si v tomto konaní neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 371,67 Eur. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný žalobcovi uhradiť sumu 6.708,71

Eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Splátka“, pričom zahŕňa celkovú sumu predpísaných splátok. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu vo výške 3.548,40 Eur, pričom uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatnil vo výške 0,00 Eur. V zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného celkovú výšku dlžnej sumy vo výške 3.160,31 Eur žalovaného ku dňu podania žaloby tvorí istina plus náklady na vymáhanie pohľadávky mínus prijaté úhrady, t.j. (6.708,71 Eur + 0 Eur - 3.548,40 Eur = 3.160,31 Eur).

3. Z Notárskej zápisnice N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 súd zistil, že na strane žalobcu došlo k jeho zániku v dôsledku rozdelenia, pričom právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, pokiaľ ide o všetky zložky podnikania žalobcu okrem Triangel - splátkového predaja a QCar leasingu a spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava 820 05, IČO: 31 318 045 pokiaľ ide o produkt Triangel - splátkový predaj a QCar leasing.

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/60/2019 - 36 zo dňa 30.07.2019, ktorý bol žalovanému doručený do vlastných rúk dňa 01.11.2019 a následne dňa 18.11.2019 bolo prostredníctvom právnej zástupkyne žalovaného doručené podanie označené ako Odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že je pravdou, že s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril dňa 19.12.2013 Zmluvu o pôžičke číslo 4620507079, na základe ktorej mu žalobca poskytol spotrebiteľský úver vo výške 4 000 Eur, ktorý sa zaviazal platiť v 60 mesačných splátkach po 128,37 Eur (splátka s poistením), pričom celkové náklady jeho ako spotrebiteľa boli 3 485 Eur, celková suma úveru bola vo výške 7485 Eur, úroková sadzba 32,00 %, RPMN 32 %, priemerná RPMN 21,09 % a prvá splátka splatná 20.01.2014, ďalšie splátky vždy ku 20. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti 12/2018. Zo zmluvných podmienok čl. IX. odsek 6.1 vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve, podľa čl. IX. ods. 6.3 zmluvných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa zmluvných podmienok čl. IX. odsek 12.4 vyplýva, že spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z prehľadu splátok a úhrad doručených žalobcom so žalobou vyplýva, že žalovaný bol prvýkrát v omeškaní s úhradou splátky za mesiac 2/2014, ktorá bola splatná dňa 20.02.2014 a ktorá bola uhradená až dňa 30.05.2014. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 06.07.2016, ktorú nedostal mal upozorniť na to, že ak do 05.09.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Splátku nezaplatil. Právny predchodca žalobcu 4/5 mu mal zasláť oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016, ktoré nikdy nedostal a o tomto sa dozvedel, až z prílohy k žalobnému návrhu. Zároveň zistil, že úver mal byť zosplatený k 19.09.2016. Týmto oznámením, ktoré mu nebolo doručené mal byť žalobcom vyzvaný na zaplatenie sumy 3 161,87 Eur. Nevie čo je to za sumu, keďže z prehľadu splátok a úhrad doručených žalobcom je zrejmé, že zosplatená bola suma vo výške 2 600,87 Eur. Mal jednoznačne za to, že nárok žalobcu je nedôvodný, nakoľko je v celom rozsahu premlčaný, čo preukazuje nižšie. Zmluvné strany pri zmluvných podmienkach v článku IX. odsek 12.4 dohodli, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Prvá jeho nezaplatená splátka voči žalobcovi bola splatná dňa 20.02.2014. V zmysle ustanovenia §101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je 3 ročná, pričom podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie uplatňuje, nie od okamihu predčasnej splatnosti, teda splatnosť nenastáva uplynutím troch mesiacov resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh (NS SR sp.zn. 1MObdo V/15/2006). Prvou nezaplatenou splátkou od ktorej sa odvíjalo zosplatenie celého dlhu v zmysle predžalobnej upomienky právneho predchodcu žalobcu bola splátka splatná dňa 20.05.2016, odkedy začala plynúť trojročná premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu, ktorá uplynula 20.05.2019. Samotný žalobca vo svojom návrhu uvádza, že „Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty.“ Z tohto usudzuje, že mal zrejme na mysli, že začiatok plynutia premlčacej doby začína od 20.05.2016. Teda premlčacia lehota uplynula dňom 20.05.2019 a

návrh na vydanie platobného rozkazu bol žalobcom podaný dňa 25.06.2019, čo je po uplynutí premlčacej lehoty. Žalobca môže zosplatiť svoju pohľadávku kedykoľvek, keď je dlžník v omeškaní aspoň s tromi splátkami, to však nemá vplyv na to, kedy začne plynúť premlčacia doba. Premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy dôjde k zosplateniu dlhu žalobcom začína plynúť vždy od splátky, pre ktorú sa stane zročným celý dlh, t.j. od prvej nesplatennej splátky. Súd nemôže akceptovať tvrdenie žalobcu, že splatnosť by mala nastať až dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pretože by nerešpektoval zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a teda svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby. Pokiaľ sa týka úrokov z omeškania ako akcesorického nároku na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda premlčanie istiny má vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania. Z týchto dôvodov vzniesol námietku premlčania aj vo vzťahu k úrokom, ktoré si žalobca odo neho uplatňuje. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) mal za to, že súd má povinnosť podrobiť predmetnú zmluvu o pôžičke kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offa prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (§54aObč. Z.), a to tak v prospech ako aj v neprospech veriteľa. Zároveň navrhol konajúcemu súdu po zrušení platobného rozkazu skúmať zmluvu o pôžičke ex offa tak vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako aj vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok a samotnému premlčaniu nároku. Na základe uvedených skutočností opakovane uviedol, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu a preto je nedôvodný

5. Podľa ustanovenia § 267 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) Okresný súd Rožňava zrušil uznesením č. k. 8Csp/60/2019 - 59 zo dňa 27.11.2019 predmetný platobný rozkaz.

6. Žalobca sa podaním zo dňa 27.02.2020 vyjadril k podanému odporu a uviedol, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a ani jeho časti a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádzal z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok." Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje odcitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukázal na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.4 uvádza: „Spoločnosť má práva 4/5 na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej Splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15 dní vopred.“ Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukázal aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplateniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť

celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 32. splátok evidoval úhradu 28. zaplatených splátok, pričom žalovaný sa dostal do omeškania s 29. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.05.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.08.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.08.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom (25.06.2019), jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.05.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatniť. Nakoľko žalovaný nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k splateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, a preto veriteľ určil sám pre nespĺnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplatneniu, súd nemôže meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv. V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatnenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.09.2016 nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.09.2016 a teda zosplatnenie by v zmysle zákona nemohlo predchádzať koncu lehoty na plnenie. Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.05.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.08.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Právnym posúdením súdu by tak došlo k skráteniu zákonom stanovenej 3-ročnej premlčacej doby, čo by malo podľa názoru žalobcu za následok porušenie ústavnoprávneho princípu právnej istoty. Žalobca uvádza, že pokiaľ žalovaný vykonáva čiastkové úhrady k predmetnému dlhu, tieto musia byť započítavané vždy na najneskoršiu nezaplatenú splátku. Žalobca podal v zmysle výpisu elektronického podania žalobu na súd dňa 25.06.2019. Žalovaný nevykonal žiadne čiastkové úhrady. V zmysle výzvy súdu sa tak nejaví byť premlčaná žiadna splátka pred zosplatnením. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 06.07.2016 - Predžalobná 5/5 upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehota na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 25.09.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Predžalobná upomienka bola žalovanému zaslaná dňa 06.07.2016, pričom žalovaný si predmetnú zásielku neprevzal v odbernej lehote, čím sa chcel zrejme zámerne vyhnúť jej prevzatíu, za čo žalobca nenesie zodpovednosť. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému

adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

7. Podaniami zo dňa 06.10.2020 a 09.10.2020 na výzvu súdu je žalobca toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnu súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Žalobca je toho názoru, že úroková sadzba je v zmluve zreteľne vyjadrená, pričom k jej údajnej neprimeranosti uvádza nasledovné. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32,00 %, na ktorú súd poukazuje, treba zdôrazniť, že úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.6.2010 novela zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele uvádzal: „Ak predmetom spotrebiteľskej 4/6 zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „Do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%.“ Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu (kópia aktuálneho výpisu z účtu, kde je uvedená výška príjmu a odosielateľ) a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Vo vzťahu k hodnote RPMN žalobca uvádza, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je

súčasťou čl. 7 Zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Z uvedeného dôvodu nepovažujeme dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca uvádza, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Vo vzťahu k vznesej námietke premlčania žalovaného žalobca už zaujal svoje stanovisko vo svojich predošlých vyjadreniach, na ktorom naďalej zotrváva.

8. Žalovaný podaním zo dňa 03.09.2020 uviedol, že trvá na podanom odpore voči platobnému rozkazu v celom rozsahu, tak ako bol súdu doručený. Okrem skutočností uvedených v podanom odpore voči platobnému rozkazu vydanému konajúcim súdom v tomto konaní mal za potrebné uviesť aj ďalšie skutočnosti. Ak súd sa nebude stotožňovať s tvrdeniami žalovaného v podanom odpore, opakovane uvádza, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) má za to, že súd má povinnosť podrobiť predmetnú zmluvu o pôžičke kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offo prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (§54aObč. Z.), a to tak v prospech ako aj v neprospech veriteľa. Zároveň navrhol konajúcemu súdu po zrušení platobného rozkazu skúmať zmluvu o pôžičke ex offo tak vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako aj vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok a samotnému premlčaniu nároku a aj vo vzťahu, či zo strany žalobcu došlo k platnému zosplatneniu úveru ako takého. Okrem už doposiaľ uvedených skutočností podporujúc svoje tvrdenia vo vzťahu k skúmaniu predmetnej zmluvy pôžičky súdom ex offo uviedol, že má jednoznačne za to, že daná spotrebiteľská úverová zmluva, na základe ktorej od právneho predchodcu žalobcu čerpal úver nie je v súlade s právnymi predpismi a ani v čase jej uzatvorenia nebola v súlade s platnými právnymi predpismi v znení účinnom v čase uzatvorenia tohto úverového vzťahu. Podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, a síce „dátum pôžičky“: 19.12.2013, „výška pôžičky“: 4 000,- €, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“: 60, „Splatenie splátky“: na konci obdobia, „Výšky splátok“ 128,37 €(vrátane poistenia) a "Dodatočnom náklade 1" 0,- €, vychádza hodnota RPMN vo výške 33,30 % p.a., pričom v predmetnej zmluve je údaj RPMN uvádzaný hodnotou 32 % p.a., pri splatnosti mesačných splátok stanovenej na 20. deň toho-ktorého mesiaca. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery vo výške od 1500 eur do 6500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre 3. štvrtrok roku 2013 so stavom platným k 30.09.2013 bola 21,09 % p.a. Uvedená hodnota zodpovedá hodnote priemernej RPMN uvedenej v Zmluve o spotrebiteľskom úvere (Zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013. Dôkaz: Súhrnné informácie k SÚ za 3 Q 2013 podľa Priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) zverejnených na stránke (webovom sídle) Národnej banky Slovenska, za prvý mesiac kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, teda za mesiac júl 2013 pre „spotrebiteľské a ostatné úvery“ na obdobie od 1 do 5 rokov pre „Nové obchody“ dosahoval hodnotu 11,27 % p.a. a pre tzv. „Stav úverov“ hodnotu 12,99 % p.a.. za obdobie kalendárneho štvrtroka predchádzajúceho uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, teda za 3. štvrtrok 2013 pre „spotrebiteľské a ostatné úvery“ na obdobie od 1 do 5 rokov pre „Nové obchody“ dosahoval hodnotu 11,28 % p.a. a pre tzv. „Stav úverov“ hodnotu 12,99 % p.a.. Dôkaz: Priemerné úrokové miery z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom k 19.12.2013, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, spotrebiteľskou zmluvou je

každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe vyššie uvedeného mal teda za to, že vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere (Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu a ním ako žalovaným je vzťahom spotrebiteľskoprávnym a teda, že uvedená zmluva spĺňa predpoklady pre jej zadefinovanie, ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase dojednania predmetnej zmluvy (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, nie je zrejmé, aby žalovaný pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačnom tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobcu. Vzhľadom na tieto skutočnosti, preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa. Teda berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, paragrafové znenia príslušných právnych predpisov a dôkazy predložené v prílohe tohto podania a po preskúmaní samotnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013 je zrejmé, že táto nemala všetky zákonom predpísané náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, v zmysle právnych predpisov platných v čase uzavretia tejto zmluvy, resp. práva a povinnosti z nej vyplývajúce nespĺňali všetky zákonné požiadavky, ktoré pre tento spotrebiteľskoprávny vzťah predpisujú platné právne predpisy. Ako už bolo uvedené vyššie, podľa Interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na stránke Portálu finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR, pri zadaní parametrov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, a síce „dátum pôžičky“: 19.12.2013, „výška pôžičky“: 4 000,- €, „Periodicita splátok“: mesačne, „Počet splátok“: 60, „Splatenie splátky“: na konci obdobia, „Výšky splátok“ 128,37 €(vrátane poistenia) a "Dodatočnom náklade 1" 0,- €, vychádza hodnota RPMN vo výške 33,30 % p.a., pričom v predmetnej zmluve je údaj RPMN uvádzaný hodnotou 32 % p.a., pri splatnosti mesačných splátok stanovenej na 20. deň tohto-ktorého mesiaca. Je teda zrejmé, že aj pri zadaní pre mňa ako žalovaného v tomto konaní v pozícii spotrebiteľa, pre mňa najlepšej pozície z hľadiska splácania vyššie uvedeného úveru a síce, že by mesačné splátky na uvedený úver som mal splácať až posledný deň toho-ktorého mesiaca vychádza hodnota RPMN podstatne vyššie (t. j. hodnota je 33,30 % p.a.,) než aká je uvedená predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere za situácie, kedy jednotlivé splátky úveru má uhrádzať podstatne skôr, teda už k 20-tému dňu toho-ktorého mesiaca (podľa uvedenej zmluvy je táto hodnota RPMN údajne len 32 % p.a.). Teda hodnota RPMN uvedená v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere je hodnota, ktorá nezodpovedá skutočnému stavu veci a bola takto uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, t. j. uvádzala sa hodnota nižšia, než aká bola v skutočnosti. Okrem toho podľa článku IX. „Zmluvné podmienky“, bod 7 uvedenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, do vzorca pre výpočet RPMN uvedeného v tomto článku sa započítava výška splátky bez poistenia. V takomto prípade hodnota RPMN musí nutne vychádzať nižšia, než by tomu bolo pri výpočte RPMN so splátkou vrátane poistného. Z tejto formulácie uvedeného článku predmetnej zmluvy je zrejmé, že poistenie úveru v tomto spore nebolo premietnuté do výpočtu RPMN je zrejmé z formulácie. V tejto súvislosti uvádzam, že podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 19.12.2013, teda ku dňu uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013,

na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Je teda zrejmé, že podľa tohto ustanovenia poistenie nie je vylúčené z nákladov, ktoré sa majú zahrnúť do výpočtu hodnoty RPMN. Z takto formulovaného znenia nevyplýva záver o tom, že náklady na poistenie, na ktorom sa zmluvné strany dohodli, sa nemajú považovať za náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon totiž výslovne z takýchto nákladov vylučuje len notárske poplatky. Je síce pravdou, že vo vete za bodkočiarku sa ďalej spomínajú náklady na doplnkové služby, u ktorých je príkladom uvedené aj tzv. povinné poistné, na uzavretie ktorého je viazané poskytnutie spotrebiteľského úveru, resp. úveru za ponúkaných podmienok, avšak opätovne táto formulácia tzv. nákladov na doplnkové služby v konečnom dôsledku aj poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nevyklučuje uvedené medzi stranami dobrovoľne dohodnuté poistné z nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda ani z ich zahrnutia do príslušných výpočtov ako RPMN, tak aj ich uvedenia do celkovej čiastky vymedzenej v § 2 písm. h./ zák. č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ sa totiž zmluvné strany dohodli, že ich žalovaná ako spotrebiteľ bude uhrádzať v súvislosti s touto zmluvou o spotrebiteľskom úvere, tak ich následne aj „musí“ uhrádzať a v takom prípade sa splátky tohto poistného musia vnímať ako poplatok akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Navyše sú to poplatky žalobcovi ako veriteľovi známe, keďže nejde o dojednania poistenia mimo rámca uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd opätovne zdôrazňuje, že na rozdiel od notárskych poplatkov zákon takéto poistenie výslovne z definície „celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom“ nevyklučuje a preto, ako také, je ich tiež potrebné zahrnúť do uvedených celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a teda aj premietnuť do výpočtu príslušnej RPMN. Taktiež žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že som poistenie predmetného úveru sám výslovne žiadal. Toto bolo súčasťou už vopred pripraveného formuláru zmluvy, kde žalobca len doplnil údaje podľa mnou žiadanej výšky úveru. Možno teda uzavrieť, že hodnota RPMN uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013 je hodnota, ktorá nezodpovedá skutočnému stavu veci (keďže do výpočtu nezhrňa splátku aj s poistným) a bola takto uvádzaná v neprospech spotrebiteľa, t. j. uvádzala sa hodnota nižšia než aká bola v skutočnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatoval, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere (Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013 neobsahuje ani správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j./ zákona č. 129/2010 Z. z., keďže tento údaj sa uvádza len vo výške 7 485 €, aj keď správne má byť vo výške 7 702,20 € (t. j. 60 x 128,37 €), čo je potrebné posúdiť postupujúc podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uplatňujúc výklad, ktorý je pre žalovaného v pozícii spotrebiteľa priaznivejší, tak akoby tento údaj ani neuvádzala a preto podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona platí, že predmetný spotrebiteľský úver aj z uvedených dôvodov je bezúročný a bez poplatkov. Už len na základe vyššie prezentovaných zistení mám jednoznačne za to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca mal z úverového vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere (Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky) č. 4620507079 zo dňa 19.12.2013, nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru vo výške 4 000 €, nakoľko tento úver bolo potrebné, vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky tejto zmluvy, považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi by tak vznikol len nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odčítaní dosiaľ mnou realizovaných úhrad na tento úverový vzťah, ktorých hodnotu žalobca vyčísluje v návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 3 548,40 €, čo je tiež uvedené ako uhradená suma v prehľade splátok a úhrad predloženým žalobcom. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca si riadne splnil povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou svoju schopnosť ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. I keď § 7 hovorí o len práve veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy v spojení ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., je zrejmé, že toto jeho právo sa mení na povinnosť pri riadnom posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať predmetný úver, pretože zákon v danom ustanovení od neho vyžaduje prihliadnutie na údaje z

príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo žalobca nepreukázal, že tak učinil. Preto podľa môjho názoru žalobca okrem iného aj hrubo porušil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona a aj preto sa uvedený úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe vyššie prezentovaných zistení mal za to, že ak súd nevezme do úvahy ním vznesenú námietku premlčania, tak následne má žalobca nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru vo výške 4 000 €, ktorú hodnotu výšky úveru je potrebné ponížiť o žalovaným doposiaľ zrealizované úhrady vo výške 3 548,40 €, teda že nárok žalobcu je vo výške 451,60 €, avšak berúc do úvahy premlčanie tej ktorej splátky v lehote jej splatnosti a to v prípade, ak by súd mal za to, že nárok premlčaný nie je, ale došlo zo strany žalobcu k neplatnému zosplatneniu úveru a teda mal právo tento úver splácať formou splátok až doposiaľ a takto došlo vo vzťahu k nároku žalobcu k premlčaniu tej ktorej splátky v lehote jej splatnosti.

9. Počas konania písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 07.12.2020 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 v zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhla, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Návrh odôvodnila tým, že pôvodný žalobca uzatvoril dňa 20.11.2020 v súlade s ustanovením § 80 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ako postupca Zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkom, ktorou bola postúpená pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom konania. Súčasťou podania bol aj súhlas vyššie uvedenej spoločnosti so vstupom do konania na strane žalobcu.

10. Súd uznesením č.k. 8Csp/60/2019 - 206 zo dňa 15.12.2020 pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, tak že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., vystúpil z konania a na jeho miesto do konania vstúpil Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, v zmysle ustanovení § 80 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

11. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

12. Žalobca podaním zo dňa 28.06.2021 svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 06.07.2021 ospravedlnil a súhlasil, aby súd vec prejednal prípadne aj rozhodol bez jeho prítomnosti s poukazom na zásadu hospodárnosti. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi do termínu pojednávania neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi trvali v plnom rozsahu.

13. Žalovaný podaním zo dňa 01.07.2021 svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 06.07.2021 ospravedlnil a súhlasil, aby súd vec prejednal, prípadne aj rozhodol bez jeho prítomnosti, ako aj bez prítomnosti jeho právnej zástupkyne. Zároveň uviedol, že trvá na podanom odpore voči platobnému rozkazu v celom rozsahu tak ako bol súdu doručený a pridržiava sa aj vyjadrenia zo dňa 02.09.2020.

14. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovaného a jeho právnej zástupkyne podľa § 180 Civilného sporového poriadku.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

16. Zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. 4620507079 (ďalej len „Zmluva o pôžičke“) zo dňa 19.12.2013 vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá celková suma pôžičky vo výške 4.000,00 Eur, s mesačnou splátkou s poistením(3,62 Eur) 128,37 Eur, s počtom 60 splátok, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32,00 %, RPMN vo výške 32,00 %, s priemernou RPMN vo výške 21,09 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli stanovené vo výške 3.485,00 Eur, celková čiastka bola vo výške 7.485,00 Eur a konečná splatnosť pôžičky bola určená na 12/2018. Zmluva bola uzavretá s poistením.

17. Z Prehľadu splátok a úhrad pripojeného k Zmluve o pôžičke vyplýva, že žalovaná uhradila splátkami v období od dňa 10.02.2014 do 13.07.2016 celkovú sumu vo výške 3.548,40 Eur. Ako poslednú uhradil dňa 13.07.2016 splátku za mesiac 03/2016 vo výške 129,00 Eur.

18. Z Predžalobnej upomienky zo dňa 06.07.2016 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 431,70 Eur, s tým, že ak do 05.09.2015 nedôjde k úhrade splátky dôjde k zosplatneniu celého úveru žalobcom. Upomienka sa žalobcovi vrátila s označením neprevzatá v odbernej lehote.

19. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.09.2016 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy č. 7131200 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka činí 3.161,87 Eur.

20. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21. Podľa § 100 ods. 1-3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.05.2014, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o pôžičke (ďalej len "Občiansky zákonník"):

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

22. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka: pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka: ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<<http://www.epi.sk/zz/1964-40/znenie-20131001>>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

32. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa ustanovenia § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

34. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 30.04.2014, t.j. ku dňu uzavretia Zmluvy o pôžičke (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Podľa ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

(10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

36. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Súd sa vysporiadal s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Žalobca preukázal, že žalovanému bola poskytnutá pôžička - spotrebiteľský úver vo výške 4.000,00 Eur, rovnako ako preukázal, že okamžitá splatnosť úveru bola vyhlásená jeho právnym predchodcom najneskôr ku dňu 19.09.2016. Žalobca uvádza, že nedošlo k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016, teda 20.05.2016. Po preskúmaní listinných dôkazov predložených žalobcom súd z Prehľadu splátok a úhrad zistil, že posledná mesačná splátka v plnej výške bola žalovaným uhradená dňa 13.07.2016 vo výške 129,00 Eur, pričom sa jedná o splátku splatnú v mesiaci 03/2016 so splatnosťou 20.03.2016. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalovaný sa dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej v mesiaci 04/2016, teda 20.04.2016 a to dlhšie ako tri mesiace.

38. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ak je plnenie dohodnuté v splátkach, začiatok plynutia premlčacej doby sa neradi ust. § 101 OZ (od kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát), ale ust. § 103 OZ, a teda začiatok plynutia premlčacej doby jednotlivých splátok je odo dňa ich zročnosti a začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu (§ 565) je od zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba zosplatneného dlhu sa teda neviaže na okamih zosplatnenia dlhu a uplynutiu dodatočne určenej lehoty na splnenie celého dlhu. Podľa § 53 ods. 9 OZ však veriteľ nemôže uplatniť svoje právo podľa § 565 OZ (predčasne zosplatiť dlh) prvým dňom omeškania so zaplatením splátky, ale až uplynutím 3 - mesiacov od omeškania so zaplatením. Z toho vyplýva, že premlčacia doba vo vzťahu k zostatku dlhu začína plynúť 3 mesiace po splatnosti omeškanej splátky, v preskúmanom prípade splátky splatnej 20.04.2016 (t.j. 20.07.2016). Premlčacia trojročná doba teda uplynula 20.07.2019, po podaní žaloby (26.06.2019). (Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 2CoCsp/46/2020 zo dňa 29.04.2021) Žalovaný tak vzniesol námietku premlčania nedôvodne, súd mal zato, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

39. Súd dospel k záveru, že Zmluva o pôžičke zo dňa 19.12.2013 uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neradi sa režimom Obchodného zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a preto jej v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť z dôvodu nedodržania ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

40. Súd v zmysle Zákona o spotrebiteľskom úvere skúmal, či uzavretá Zmluva obsahuje náležitosti zákonom vyžadované. V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 32,00 %. RPMN podľa prepočtu súdu, ktorý pre tieto účely použil kalkulačku, s odkazom zo stránky Národnej banky Slovenska (NBS) pre výpočet RPMN a ročného úroku, a to "Ekonomika€sme.sk" a "Finančné centrum O peniazoch.Zoznam.sk" bola RPMN vo výške 31,42 %. Je teda nutné konštatovať, že sice splatená suma uvedená v zmluve korešpondovala so sumou podľa výpočtu súdu, avšak RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne a to v neprospech spotrebiteľa. Ročnú úrokovú sadzbu vo výške 32,00 %, súd považuje za neprimeranú, keďže presahuje dvojnásobok priemerných úrokových mier úverov poskytovaných bankami a uverejnených NBS pri nových obchodoch v roku 2013, platných aj pre spotrebiteľské úvery. Pokiaľ súd vychádzal z uvedených priemerných úrokových mier zistil, že v období poskytnutia úveru, v decembri 2013, bola priemerná miera úrokov pri nových obchodoch v spotrebiteľských úveroch, platná pre domácnosti pre obdobie od 1 roka do 5 rokov, vo výške 11,02 %. Keďže najvyššia prípustná miera nesmie prekročiť dvojnásobok miery, tzn. v danom prípade 22,04 %, je zrejmé, že úroková sadzba uvedená v Zmluve túto mieru značne prekročila. Navyše poskytovateľ úveru si nesplnil ani svoje povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) Zákona 129/2010 Z.z. a neoboznámil riadne spôsob výpočtu úrovej sadzby. Neprimeraná vysoká úroková sadzba je sadzba, ktorá sa prieči dobrým mravom, a z týchto dôvodov je takýto právny úkon sankcionovaný neplatnosťou v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Súd považoval nesprávne uvedenú výšku RPMN a najmä nesprávne uvedenú výšku ročnej úrovej sadzby- v neprimeranej výške za neprijateľnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, okrem iných aj písm. i) a to úrokovú sadzbu úveru a j) ročnú percentuálnu mieru nákladov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a tiež na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

42. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v úrovej zmluve a to neprimerane vysokú úrokovú sadzbu úveru a nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, a tiež vzhľadom na to, že žalovaný úver čerpal, súd zmluvu o pôžičke uzavretú medzi stranami sporu považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

43. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.000,00 Eur a žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 3.548,40 Eur, súd priznal žalobcovi len plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanému, vo výške 451,60 Eur znížené o uhradené splátky a v prevyšujúcej časti žalobu v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zamietol.

44. Pri úrokoch z omeškania súd dospel k záveru, že uplatnené úroky vo výške 5,00 % ročne nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania, keďže k prvému dňu omeškania bol v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Súd dospel k záveru, že žalovaný sa dostal do omeškania so splatením celého úveru dňa 01.10.2016, nakoľko z listu zo dňa 06.07.2016 vyplýva, že splatnosť celého dlhu nastane až po termíne 05.09.2016, ak dlžné splátky nebudú uhradené a to zosplatením celého úveru dňa 19.09.2016, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25.09.2016 a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti. Úroky z omeškania boli preto priznané od 01.10.2016, v súlade s podanou žalobou, a to zo sumy istiny, na ktorú má žalobca podľa záverov súdu nárok, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

45. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v

rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Žalobca bol v konaní úspešný na 14,29 % a žalovaný bol úspešný na 85,71 %. Pomerná náhrada podľa úspechu vo veci patrí žalovanému vo výške 71,42 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).